

Waar begint de dag, en wanneer eindigt de nacht? Zoek je het licht, verwelkom je de duisternis? Je ziet twee kanten van dezelfde munt. Met het recital 'Aurore' zoeken sopraan Irene Hoogveld en pianiste Maxime Snaterse naar de nuance en belichten elk contrast.

De nacht kent vele gezichten en is gehuld in mysterie. Het biedt wellicht een lang verlangd moment van rust waarin lichaam en geest eindelijk vrij kunnen rondwaren. Terwijl de nacht over ons heen valt lukt dit echter niet altijd, blijft de slaap van ons weg omdat onze gedachten en gevoelens de overhand nemen. Een onbestemd gevoel dat zich verheft, prikkels om te verwerken, de duisternis die ons beklemmt. Of willen we niet altijd slapen omdat we ons wild en vrij voelen? Willen we op zoek naar vervoering en uitdaging omdat opeens zoveel meer mogelijk lijkt?

Zijn het de maan en de sterren die ons beïnvloeden? Zijn het onze zintuigen die op scherp komen te staan? Fantasie en creativiteit die de vrije hand krijgen? Of ontroert ons simpelweg de puurheid en schoonheid van talloze, adembenemende natuurverschijnselen? Hoe voelen we ons wanneer Aurore, godin van de dageraad, met haar roze vingers de sluier van de nacht optilt om plaats te maken voor het ochtendgloren? Opgelucht dat de dageraad aanbreekt, of toch enigszins teleurgesteld?

Gefascineerd door de fasen van zonsondergang tot zonsopkomst, van duister tot licht, brengt dit liedduo een liedprogramma waarin de kracht van dit buitengewone fenomeen wordt aangewakkerd: *Aurore – Shades of Night & Dawn*, ingekleurd met muziek van Britten, Mahler, Rachmaninov, Messiaen, Schumann en Bosmans.